

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS-(otrā palāta)

2006. gada 12. decembrī *

Lieta T-155/04

SELEX Sistemi Integrati SpA, bijusī *Alenia Marconi Systems SpA*, Roma (Itālija), ko pārstāv F. Šaudone [*F. Sciaudone*], advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja P. Olivers [*P. Oliver*] un L. Vizadžo [*L. Visaggio*], pēc tam A. Bukē [*A. Bouquet*], L. Vizadžo un F. Amato [*F. Amato*], pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Aeronavigācijas drošības organizācija (*Eurocontrol*), ko pārstāv F. Montags [*F. Montag*] un T. Veslijs [*T. Wessely*], advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

par prasību atcelt vai labot Komisijas 2004. gada 12. februāra lēmumu, ar ko noraidīta prasītājas sūdzība par to, ka *Eurocontrol*, iespējams, ir pārkāpusi EK līguma konkurences tiesību normas.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA
(otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 31. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1. Eurocontrol tiesiskā bāze

- 1 Eiropas Aeronavigācijas drošības organizāciju (*Eurocontrol*), starptautisku organizāciju ar reģionālu aviācijas nozares mērķi, nodibināja dažādas Eiropas valstis, no

kurām daļa ir, bet daļa nav Kopienas dalībnieces, noslēdzot 1960. gada 13. decembra Starptautisko Konvenciju par sadarbību aeronavigācijas drošības jomā (turpmāk tekstā — “Konvencija”), kas vairākkārt grozīta un konsolidēta ar 1997. gada 27. jūnija protokolu, nolūkā pastiprināt sadarbību starp līgumslēdzējam valstīm gaisa satiksmes jomā un attīstīt kopīgas darbības, lai īstenotu saskaņošanu un integrāciju, kas nepieciešama vienotas gaisa satiksmes vadības sistēmas *Air traffic management (ATM)* izveidošanai. Lai gan Konvencija oficiāli vēl nav stājusies spēkā, jo to nav ratificējušas visas līgumslēdzējas puses, tās noteikumi pagaidu kārtībā saskaņā ar *Eurocontrol* pastāvīgās komisijas 1997. gada decembra lēmumu tiek piemēroti kopš 1998. gada. Itālija *Eurocontrol* pievienojās 1996. gada 1. aprīlī. 2002. gadā Kopiena un tās dalībvalstis parakstīja protokolu par Eiropas Kopienas pievienošanu *Eurocontrol*, kas vēl nav stājies spēkā. Kopiena izlēma šo protokolu apstiprināt ar Padomes 2004. gada 29. aprīļa Lēmumu 2004/636/EK par to, kā Eiropas Kopiena noslēdz Protokolu par Eiropas Kopienas pievienošanu *Eurocontrol* (OV L 304, 209. lpp.). Kopš 2003. gada noteikti šī protokola noteikumi ir piemērojami pagaidu kārtībā līdz brīdim, kad visas līgumslēdzējas puses būs to ratificējušas.

2. Kopienu tiesības

- 2 Padomes 1993. gada 19. jūlija Direktīvā 93/65/EEK par saderīgu tehnisko specifikāciju noteikšanu un lietošanu gaisa satiksmes vadības iekārtu un sistēmu iegādei (OV L 187, 52. lpp.), kurā izdarīti grozījumi ar Komisijas 1997. gada 25. marta Direktīvu 97/15/EK, ar ko pieņem *Eurocontrol* standartus (OV L 95, 16. lpp.), Padome paredzēja pieņemt Kopienu tehnisko specifikāciju *ATM* jomā uz *Eurocontrol* noteikto atbilstošo tehnisko specifikāciju bāzes.

3 Direktīvas 93/65 1.–5. pants ir formulēti šādi:

“1. pants

Šī direktīva attiecas uz saderīgu tehnisko specifikāciju noteikšanu un lietošanu gaisa satiksmes vadības iekārtu un sistēmu iegādei, it īpaši attiecībā uz šādām sistēmām:

- sakaru sistēmas,
- novērošanas sistēmas,
- sistēmas, kas nodrošina automātisku palīdzību gaisa satiksmes kontrolē,
- navigācijas sistēmas.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) “tehniskas specifikācijas” ir tehniskas prasības, kas īpaši ietvertas piedāvājumu konkursa dokumentos, kuri nosaka darba, materiāla, ražojuma vai piegādes īpašības, un kas ļauj darbu, materiālu, ražojumu vai piegādi objektīvi aprakstīt kā

tādu, kas atbilst pasūtītāja paredzētajam lietojumam. Šādos tehniskos priekšrakstos var ietvert kvalitātes, darbības, drošības un izmēru prasības, kā arī prasības, ko attiecinā uz materiālu, ražojumu vai piegāžu kvalitātes nodrošinājumu, terminoloģiju, simboliem, testiem un testu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēm;

- b) "standarts" ir tehniska specifikācija, ko atkārtotai vai ilgstošai piemērošanai apstiprinājusi atzīta standartizācijas iestāde, un atbilstība tam parasti nav obligāta;

- c) "*Eurocontrol* standarts" ir obligātais elements *Eurocontrol* specifikācijās par fiziskām īpašībām, konfigurāciju, materiālu, darbību, personālu vai procedūru, kuru vienāda piemērošana ir atzīta par būtisku vienotas gaisa satiksmes pakalpojumu (*ATS*) sistēmas ieviešanai (obligātie elementi veido *Eurocontrol* standarta dokumenta daļu).

3. pants

1. Komisija saskaņā ar 6. pantā paredzēto procedūru atlasa un pieņem *Eurocontrol* standartus, kā arī vēlākus *Eurocontrol* veiktus šo standartu grozījumus, kas būtu jānosaka par obligātiem saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, it īpaši tos standartus, kas attiecas uz I pielikumā uzskaitītajām jomām. Komisija publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* atsauces uz visām tehniskajām specifikācijām, kas šādi noteiktas par obligātām.

2. Lai nodrošinātu, ka I pielikums, kurā uzskaitīti izstrādājamie *Eurocontrol* standarti, ir tik pilnīgs, cik vien iespējams, Komisija, ievērojot 6. pantā paredzēto procedūru un apspriežoties ar *Eurocontrol*, vajadzības gadījumā var grozīt I pielikumu saskaņā ar *Eurocontrol* veiktajiem grozījumiem.

[..]

4. pants

Lai vajadzības gadījumā papildinātu *Eurocontrol* standartu ieviešanas procesu, Komisija saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK, apspriežoties ar *Eurocontrol*, var Eiropas standartizācijas organizācijām piešķirt standartu noteikšanas pilnvaras.

5. pants

1. Neskarot Direktīvu 77/62/EEK un 90/531/EEK, dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vispārīgajos dokumentos vai specifikācijās, kas attiecas uz katru līgumu, II pielikumā nosauktie piešķirēji subjekti, pērkot aeronavigācijas iekārtas, ietver atsauci uz specifikācijām, kuras pieņemtas saskaņā ar šo direktīvu.

2. Lai nodrošinātu, ka II pielikums ir tik pilnīgs, cik vien iespējams, dalībvalstis dara Komisijai zināmas visas pārmaiņas, ko tās izdara savos sarakstos. Komisija izdara grozījumus II pielikumā saskaņā ar 6. pantā noteikto procedūru.”

Prāvas rašanās fakti un pirmstiesas procedūra

1. *Eurocontrol loma un darbības*

- 4 Lai īstenotu mērķi attīstīt vienotu Eiropas gaisa satiksmes vadības sistēmu, *Eurocontrol* attīsta, koordinē un plāno visēiropas stratēģijas un ar tām saistītus rīcības plānus, kuros piedalās valstu iestādes, gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēji, gaisa telpas izmantotāji civiliem un militāriem mērķiem, lidostas, rūpniecība, profesionālas organizācijas un ieinteresētās Eiropas iestādes. Šī lieta attiecas tikai uz trim *Eurocontrol* darbības jomām.

- 5 Pirmā darbības joma, ko skar šī lieta, ir regulēšana, standartizācija un pārbaude. Saskaņā ar Konvencijā noteiktiem mērķiem *Eurocontrol* dalībvalstīm gaisa satiksmes nozarē ir jāpieņem un jāpiemēro "kopējie standarti un specifikācijas". Šo standartu un specifikācijas noteikšana ir uzticēta *Eurocontrol*. Precīzāk, standartus un tehnisko specifikāciju izstrādā aģentūra, *Eurocontrol* izpildes orgāns, kas ir organizācijas padomes pārziņā, kuru veido *Eurocontrol* dalībvalstu pārstāvji (visu organizācijas dalībvalstu civilās aviācijas pārvaldes iestāžu direktori) un kura izlemj pieņemt šādi izstrādātus tehniskos standartus. *Eurocontrol* standartizāciju veic programmā *Eatchip* (Eiropas gaisa satiksmes kontroles saskaņošanas un integrācijas programma), kas izveidota 1990. gadā Eiropas civilās aviācijas konferencē (ECAK), lai konferences dalībvalstīs saskaņotu un vēlāk pilnībā integrētu ATM sistēmas.

- 6 Līdz šim brīdīm Komisija kā Kopienų tehniskās specifikācijas Direktīvas 93/65 izpratnē (skat. Direktīvu 97/15 un Komisijas 2000. gada 6. septembra Regulu (EK) Nr. 2082/2000, ar kuru pieņem *Eurocontrol* standartus un groza Direktīvu 97/15/EK (OV L 254, 1. lpp.), kurā izdarīti grozījumi ar Komisijas 2002. gada 4. jūnija Regulu (EK) Nr. 980/2002 (OV L 150, 38. lpp.)) ir pieņēmusi trīs *Eurocontrol* izstrādātus standartus:

— *Eurocontrol* standartu datu apmaiņai tiešsaistē (OLDI);

— *Eurocontrol* standartu gaisa satiksmes pakalpojumu datu apmaiņas atveidei (ADEXP);

— *Eurocontrol* standartu ar nosaukumu “Saskarnes kontroldokuments lidojuma datu apmaiņai” (FDE-ICD).

- 7 Otrā darbības joma, ko skar šī lieta, ir *Eurocontrol* izpētes un attīstības uzdevums, kas ietver, no vienas puses, valstu izpētes un attīstības politiku koordinēšanu gaisa satiksmes drošības jomā un, no otras puses, kopēju nozares jauno tehnoloģiju izpētes un attīstības darbību veikšanu. Tādējādi *Eurocontrol* izstrādā un iegādājas *ATM* iekārtu un sistēmu prototipus, piemēram, radaru kontroles sistēmas, lai varētu noteikt un pārbaudīt jaunus standartus un tehniskās specifikācijas. Viena no šādi izstrādātām sistēmām ir ARTAS radara sistēma, par kuras attīstību publiskā iepirkuma procedūrā līgumu ieguva uzņēmums *Thomson-CSF* (tagad saukts — *Thales*). Šajā darbības jomā *Eurocontrol* ir izveidojusi intelektuālā īpašuma tiesību režīmu, kas attiecas uz uzņēmumu, ar kuriem tā ir noslēgusi izpētes līgumus, izstrādātajiem prototipiem, it īpaši programmatūru. Tas, vai citi konkurējoši

uzņēmumi var gūt labumu no šīm tiesībām un it īpaši tas, ka par to izmantošanu nav jāmaksā, galvenokārt ir atkarīgs no tā, vai līgumslēdzēji šīs programmatūras ir izstrādājuši speciāli uz ar *Eurocontrol* noslēgta izpētes līguma pamata vai arī šīs preces jau ir pastāvējušas iepriekš un tiek izmantotas atkārtoti.

- 8 Trešā un pēdējā darbības joma, ko skar šī lieta, ir palīdzība, kas pēc lūguma tiek sniegta *Eurocontrol* dalībvalstu pārvaldes iestādēm, it īpaši *ATM* pakalpojumu un sistēmu plānošanā, specifikācijā un izveidošanā. Šajā sakarā *Eurocontrol* var tikt aicināta palīdzēt valstu gaisa satiksmes kontroles iestādēm veikt publiskā iepirkuma procedūras par *ATM* iekārtu un sistēmu iegādi.

2. Pirmstiesas procedūra

- 9 Prasītāja, *SELEX Sistemi Integrati SpA* (bijusī *Alenia Marconi Systems SpA*), kopš 1961. gada darbojas gaisa satiksmes vadības sistēmu nozarē. 1997. gada 28. oktobrī tā iesniedza Komisijā sūdzību (turpmāk tekstā — “sūdzība”), pamatojoties uz Padomes 1962. gada 6. februāra Regulas Nr. 17 — Pirmā Regula par Līguma [81.] un [82.] panta īstenošanu (OV 13, 204. lpp.) — 3. panta 2. punktu, kurā tā vērsa Komisijas uzmanību uz atsevišķu, iespējamu, konkurences noteikumu neizpildi no *Eurocontrol* puses, veicot *ATM* iekārtu un sistēmu standartizāciju.

10 Sūdzībā bija šādi iebildumi:

- intelektuālā īpašuma tiesību režīms *Eurocontrol* noslēgtajiem līgumiem par *ATM* nozares ierīcēm paredzētu jaunu sistēmu, aparatūras un programmatūras prototipu izstrādi un iegādi, radot faktiskus šo sistēmu, kas vēlāk ir pakļautas *Eurocontrol* standartizācijai, ražošanas monopolus;
- šo situāciju pasliktinot tas, ka *Eurocontrol* neesot īstenojusi pasākumus, lai nodrošinātu pārskatāmības, atklātības un nediskriminācijas principu ievērošanu, iegādājoties standartu noteikšanā izmantojamo sistēmu un apakšsistēmu prototipus;
- turklāt no pašreizējās sistēmas izrietot, ka uzņēmumi, kas piegādā standartizācijas mērķiem izmantotos prototipus, ir ļoti labvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar to konkurentiem valstu iestāžu *ATM* iekārtu iegādei organizētajos publiskajos iepirkumos.

11 Prasītāja sūdzību papildināja ar 1998. gada 15. maija un 29. septembra vēstulēm.

12 1998. gada 3. novembrī, vēstulē, ko parakstījuši “Konkurences” un “Transporta” ģenerāldirektorātu (ĢD) ģenerāldirektori (turpmāk tekstā — “1998. gada 3. novembra vēstule”), Komisija aicināja *Eurocontrol* sniegt apsvērumus par sūdzību. Šai vēstulei bija pievienota īsa Komisijas dienestu veikta analīze, kurā epigrāfa veidā bija

minētas problēmas, ko varēja izraisīt sūdzībā kritizētās *Eurocontrol* darbības, it īpaši saistībā ar *ATM* preču, sistēmu un pakalpojumu iekšējā tirgus darbību. Komisija tomēr konkretizēja, ka šī analīze neattiecas uz Kopienu konkurences tiesību normu piemērošanu konkrētajā gadījumā. 1998. gada 12. novembrī Komisija informēja prasītāju par 1998. gada 3. novembra vēstuli un tās saturu.

- 13 Atbildē uz Komisijas aicinājumu *Eurocontrol* 1999. gada 2. jūlija sūtījumā, kurā bija vēstule uz divām lapām un 12 lapas apsvērumu, iesniedza savus apsvērumus par sūdzību un Komisijas analīzi. Šie apsvērumi Komisijas 1999. gada 12. augusta vēstulē tika nosūtīti prasītājam, kas savu viedokli par tiem izteica 2000. gada 14. februāra un 28. marta vēstulēs.
- 14 2000. gada 15. jūnija vēstulē Komisija informēja prasītāju, ka, pēc tās domām, sūdzībā kritizētajiem faktiem nebija piemērojams EKL 82. pants un ka katrā ziņā no tiem tā nevarēja secināt minētā panta pārkāpumu. 2001. gada 15. janvāra un 2002. gada 2. augusta vēstulēs prasītāja palika pie sava viedokļa. 2003. gada 25. septembra vēstulē saskaņā ar Komisijas 1998. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 2842/98 par pušu uzklaušīšanu dažādu procedūru gaitā saskaņā ar EK līguma [81.] un [82.] pantu (OV L 354, 18. lpp.) 6. pantu Komisija prasītājam tomēr norādīja, ka tā sūdzībā norādītos iemeslus neuzskatīja par pietiekamiem, lai to pieņemtu. 2003. gada 14. novembra vēstulē prasītāja vēlreiz atbildēja, ka tā nebija mainījusi savu nostāju.
- 15 2004. gada 12. februāra vēstulē Komisija sūdzību noraidīja (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), būtībā apstiprinot savu jau 2003. gada 25. septembra vēstulē minēto vērtējumu. Tā apstrīdētajā lēmumā it sevišķi uzskata, ka:

- Kopienas konkurences tiesību normas principā ir piemērojamas tādām starptautiskām organizācijām kā *Eurocontrol*, ar nosacījumu, ka to konkrētās darbības var kvalificēt kā saimniecisku darbību;

- sūdzībā minētās *Eurocontrol* darbības nav saimnieciska rakstura un tādējādi *Eurocontrol* nevar uzskatīt par uzņēmumu EKL 82. panta izpratnē un katrā ziņā, pat ja tā darbības tiktu uzskatītas par uzņēmuma darbībām, tās nav pretrunā EKL 82. pantam;

- tehniskā standartizācija tiek veikta vispārējās interesēs, *Eurocontrol* to veic bez maksas, bez mērķa gūt peļņu vai privātām interesēm un tās mērķis nav noteikt izmantotājiem maksu vai sniegto pakalpojumu noteikumus, kas izslēdz saimniecisko raksturu;

- saistībā ar prototipu iegādi un intelektuālā īpašuma tiesību administrēšanu sūdzībā nav minēts neviens konkrēts fakts, kas liecinātu par dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu;

- par intelektuālā īpašuma tiesību režīmu — *Eurocontrol* ieinteresētajiem uzņēmumiem bez maksas nodod intelektuālā īpašuma tiesības, ko tā ir ieguvusi, darbojoties izpētes un attīstības laukā; pat vēloties uzskatīt intelektuālā īpašuma tiesību administrēšanu par saimniecisku darbību, tas, ka uzņēmumiem, kas ir piedalījušies izpētes un attīstības darbībās, ir tehniskas priekšrocības, kuras tie var izmantot publiskajos iepirkumos, nav dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana no *Eurocontrol* puses;

- par *Eurocontrol* sniegto palīdzību valstu pārvaldes iestādēm pēc to lūguma — šī palīdzība nevar būt saimnieciska darbība, jo tā tiek sniegta bez maksas; turklāt šo darbību ietvaros *Eurocontrol* nav tiesību pieņemt lēmumus, tās ir tikai valstu pārvaldes iestādēm.

Process Pirmās instances tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 16 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 23. aprīlī, prasītāja cēla šo prasību.
- 17 2004. gada 1. septembra iesniegumā, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 2. septembrī, *Eurocontrol* lūdza iestāties šajā tiesvedībā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 18 Ar 2004. gada 25. oktobra rīkojumu Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētājs saskaņā ar Pirmās instances tiesas reglamenta 116. panta 6. punktu atļāva *Eurocontrol* iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam, sniedzot savus apsvērumus mutvārdu procesā.
- 19 Dokumentā, kas iesniegts 2005. gada 25. februārī, prasītāja lūdza, lai Komisija tiktu aicināta procesa organizatorisko pasākumu ietvaros iesniegt 1998. gada 3. novembra vēstuli un visus pārējos dokumentus, ko tās dienesti ir sarakstījuši administratīvās procedūras laikā, tehniskās analīzes, iespējamu tās dienestu saraksti ar *Eurocontrol* un tās nosūtītos dokumentus.

- 20 2005. gada 11. marta vēstulē, kas saņemta 2005. gada 18. martā, Komisija iesniedza 1998. gada 3. novembra vēstuli. Apliecinot, ka tās rīcībā nebija citu dokumentu, ko būtu vērts pievienot šīs lietas materiāliem, un ka prasītājas prasība esot vispārīga un tai trūkstot pamatojuma, tā turklāt pārējā daļā iebilda pret prasītājas prasību.
- 21 2005. gada 5. aprīļa lēmumā Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētājs lūdza personu, kas iestājusies lietā, pamatojoties uz Reglamenta 64. panta 3. punkta b) apakšpunktu, iesniegt savu procesuālo rakstu.
- 22 Dokumentā, kas kancelejā iesniegts 2005. gada 27. aprīlī, prasītāja iesniedza lūgumu noteikt pierādījumu savākšanas pasākumus — uzklaut lieciniekus un lūgt, lai Komisija iesniedz dokumentus, kā arī izvirzīja trīs jaunus pamatus, kas, attiecīgi, bija balstīti uz acīmredzamu kļūdu faktisko un juridisko apstākļu vērtējumā, rūpības un objektivitātes pienākumu pārkāpumu, kā arī pilnvaru nepareizu izmantošanu, kas izrietot no prasītājas tiesību uz informāciju un sacikstes principa pārkāpuma.
- 23 Persona, kas iestājusies lietā, savu procesuālo rakstu iesniedza 2005. gada 16. jūnijā.
- 24 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa (otrā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu bez iepriekšējas pierādījumu savākšanas pasākumu veikšanas. Tā tomēr nolēma uzdot jautājumus lietas dalībniekiem, aicinot tos uz tiem atbildēt mutiski tiesas sēdē.

25 Pirmās instances tiesa 2006. gada 31. janvāra sēdē uzklausa lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un atbildes uz jautājumiem. Pēc Pirmās instances tiesas novērojuma prasītāja turklāt veica labojumus savos sākotnējos prasījumos.

26 Pēc šiem labojumiem prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt un/vai labot apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Komisijas, ko atbalsta persona, kas iestājusies lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību;
- piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. *Par prasītājas prasības atcelt un/vai labot apstrīdēto lēmumu pieņemamību*

28 Prasītāja neprecizē, vai prasība labot lēmumu ir jāuzskata par pakārtotu prasību. Katrā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienu tiesai, pārbaudot likumību, nav

jādod rīkojumi iestādēm vai tās jāaizstāj, bet attiecīgajai pārvaldes iestādei ir jāveic pasākumi, lai izpildītu spriedumu, kas taisīts, pamatojoties uz prasību atcelt tiesību aktu (Pirmās instances tiesas 1998. gada 27. janvāra spriedums lietā T-67/94 *Ladbroke Racing/Komisija, Recueil*, II-1. lpp., 200. punkts, un 1998. gada 15. septembra spriedums apvienotajās lietās T-374/94, T-375/94, T-384/94 un T-388/94 *European Night Services u.c./Komisija, Recueil*, II-3141. lpp., 53. punkts).

- 29 Tāpēc prasītājas prasījumu pirmais punkts, ciktāl tas paredz apstrīdētā lēmuma labošanu, ir noraidāms kā nepieņemams.

2. Par prasītājas jauno pamatu pieņemamību

Lietas dalībnieku apsvērumi

- 30 Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 27. aprīlī iesniegtajā dokumentā prasītāja izvirzīja trīs jaunus pamatus, kas bija attiecīgi balstīti uz acīmredzamu kļūdu faktisko un juridisko apstākļu vērtējumā, rūpības un objektivitātes pienākumu pārkāpumu, kā arī pilnvaru nepareizu izmantošanu, kas izriet no prasītājas tiesību uz informāciju un sacīkstes principa pārkāpuma.

- 31 Prasītāja šo jauno pamatu izvirzīšanu pēc rakstveida procesa pabeigšanas pamato ar procesa laikā jaunatklātiem apstākļiem Reglamenta 48. panta izpratnē. Pēc prasītājas domām, Komisijas 2005. gada 11. marta apsvērumu pielikumā iesniegtā 1998. gada 3. novembra vēstule ir šāds jauns elements. Tā 2005. gada 27. aprīlī iesniegtajā dokumentā apgalvo, ka, tikai izlasot iebildumu rakstu, kam bija pievienota

Eurocontrol direktora 1999. gada 2. jūlija vēstule, tā esot uzzinājusi, ka 1998. gada 3. novembra vēstule bija nevis vienkāršs paziņojums par sūdzības nosūtīšanu, bet, ka tajā bija arī sūdzības analīze, ko bija parakstījuši divi Komisijas ģenerāldirektori.

- 32 Komisija lūdza šos jaunus pamatus noraidīt kā nepieņemamus. Prasītāja 1998. gada 12. novembra vēstulē esot bijusi pietiekami informēta par 1998. gada 3. novembra vēstules nosūtīšanu, tās saturu un parakstītājiem.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 33 Atbilstoši Reglamenta 48. panta 2. punkta pirmajai daļai tiesvedības laikā ir aizliegts izvīrīt jaunus pamatus, ja vien šie pamati nav saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Tāpēc jāpārbauda, vai tas tā ir šajā lietā.
- 34 Šajā sakarā jāuzsver, ka 1998. gada 12. novembra vēstulē (skat. iepriekš 12. punktu) prasītāja tika informēta, ka ĢD "Konkurence" un ĢD "Transports" ģenerāldirektori pēc sūdzībā minēto juridisko un ekonomisko aspektu pārbaudes bija nosūtījuši vēstuli *Eurocontrol*, aicinot to iesniegt apsvērumus, ka viņi bija vērsuši *Eurocontrol* uzmanību uz zināmiem tās standartizācijas politikas aspektiem un ka *Eurocontrol* bija it sevišķi lūgta kopā ar Komisijas dienestiem izstrādāt neitrālu un atbilstošu nostāju savās attiecībās ar uzņēmumiem. Vēstule beidzās ar paziņojumu, ka prasītāja tiks informēta par *Eurocontrol* atbildi un Komisijas dienestu un *Eurocontrol* apspriedēm.

- 35 Jāatzīst, ka principā vienkāršu paziņojumu par sūdzības nosūtīšanu neparaksta Komisijas ģenerāldirektors un vēl jo mazāk divi ģenerāldirektori. Turklāt prasītājam sniegtā informācija, ka Komisija bija vērsusi *Eurocontrol* uzmanību uz noteiktiem tās standartizācijas politikas aspektiem un tai norādījusi, ka tā bija nodomājusi ar to apspriesties, ļāva secināt, ka 1998. gada 3. novembra vēstule acīmredzot ietvēra būtiskus apsvērumus saistībā ar sūdzības pārbaudi. To apstiprina arī *Eurocontrol* 1999. gada 2. jūlija apsvērumi par sūdzību, kas prasītājam nodoti 1999. gada 12. augusta vēstulē. Apsvērumu ievadā ir skaidri norādīts, ka sūdzībai bija “pievienota īsa Komisijas analīze, pagaidām neveicot juridisko aspektu izpēti, bet komentējot *Eurocontrol* darbības, kas tai šķita kritizējamas un saskaņojamas ar Kopienas praksi”.
- 36 Šajā sakarā šķiet, ka *Eurocontrol* 1999. gada 2. jūlija vēstulē nebija minēti citi fakti par divu Komisijas ģenerāldirektoru parakstīto analīzes dokumentu, izņemot Komisijas 1998. gada 12. novembra vēstuli vai *Eurocontrol* apsvērumus par sūdzību.
- 37 Runājot par prasītājas tieši minētajiem *Eurocontrol* direktora 1999. gada 2. jūlija vēstules diviem punktiem, kuros minētas Komisijas dienestu formulētās piezīmes par dažām būtiskām *Eurocontrol* darbībām un priekšlikums apspriesties ar Komisiju par šiem jautājumiem sakarā ar sūdzības pārbaudi, jāatzīst, ka tajos nav nekādas informācijas, kas jau nebūtu minēta 1998. gada 12. novembra vēstulē vai *Eurocontrol* apsvērumos par sūdzību, kuros turklāt bija iztirzātas *Eurocontrol* darbības, kas Komisijai šķita “kritizējamas”.
- 38 Prasītāja tādējādi, izlasot Komisijas 1998. gada 12. novembra vēstuli un *Eurocontrol* apsvērumus par sūdzību, kas tai tika nodoti 1999. gada 12. augustā, varēja saprast, ka 1998. gada 3. novembra vēstulei bija pievienota *Eurocontrol* inkriminēto darbību

analīze. Tādējādi, ņemot vērā Komisijas iesniegto 1998. gada 12. novembra vēstuli, jāatzīst, ka prasītājam nav pamata apgalvot, ka, tikai izlasot iebildumu rakstam pievienoto *Eurocontrol* direktora 1999. gada 2. jūlija vēstuli, tā ir varējusi uzzināt, ka 1998. gada 3. novembra vēstule bija nevis vienkāršs dokuments sūdzības nosūtīšanai, bet arī ietvēra tās analīzi, ko bija parakstījuši divi Komisijas ģenerāldirektori. Tāpēc tā nevar apgalvot, ka 1999. gada 2. jūlija vēstule ir fakts, par kuru tā uzzināja tikai tiesvedības stadijā.

39 Turklāt 1998. gada 3. novembra vēstulei nav tādas nozīmes, kādu prasītāja tai piedēvē. Komisija tajā nav konstatējusi, ka *Eurocontrol* darbības būtu saimnieciskas darbības un ka tāpēc tām būtu piemērojamas Kopienų konkurences tiesību normas. Šajā vēstulē turklāt ir skaidri precizēts, ka tai pievienotā analīze ir veikta "nevērtējot Kopienų konkurences tiesību normu piemērošanu", kas paskaidro, ka tajā ir pārbaudīts arī tas, kā *Eurocontrol* darbības, lai arī tām nav saimnieciska rakstura, tomēr varētu ietekmēt konkurenci starp uzņēmumiem, kas darbojas *ATM* iekārtu nozarē.

40 No tā izriet, ka šie jaunie pamati ir jānoraida kā nepieņemami.

3. Par personas, kas iestājusies lietā, izvirzītā pamata, kas balstīts uz tās starptautiskajās publiskajās tiesībās paredzēto imunitāti, pieņemamību

41 Persona, kas iestājusies lietā un atbalsta Komisiju, tāpat kā tā ir lūgusi prasību noraidīt. Sava prasījuma pamatojumā tā izvirza divus pamatus, kas attiecīgi balstīti uz to, ka *Eurocontrol* nav piemērojamas Eiropas Savienības tiesību normas, jo

Eurocontrol ir starptautiskajās publiskajās tiesībās paredzētā imunitāte, un ka *Eurocontrol* nav uzņēmums EKL 82. panta izpratnē. Jāatzīst, ka Komisija nav cēlusi pirmo no abiem pamatiem.

- 42 Šajā sakarā jāatgādina, ka, lai gan Tiesas Statūtu 40. panta ceturrtā daļa, kas ir piemērojama tiesvedībā Pirmās instances tiesā saskaņā ar minēto statūtu 53. panta pirmo daļu, un Pirmās instances tiesas reglamenta 116. panta 3. punkts neliedz personai, kas iestājusies lietā, izvirzīt jaunus vai citādus argumentus nekā lietas dalībnieks, ko tā atbalsta, citādi tās iestāšanās lietā būtu tikai prasības pieteikumā minēto argumentu atkārtošana, nevar pieļaut, ka šīs normas tai ļautu labot vai pārveidot prasības pieteikumā noteiktos prāvas ietvarus, izvirzot jaunus pamatus (šajā sakarā skat. Tiesas 1961. gada 23. februāra spriedumu lietā 30/59 *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Augstā* iestāde, *Recueil*, 3., 37. lpp.; 1993. gada 24. marta spriedumu lietā C-313/90 *CIRFS u.c./Komisija*, *Recueil*, I-1125. lpp., 22. punkts, un 1999. gada 8. jūlija spriedumu lietā C-245/92 P *Chemie Linz/Komisija*, *Recueil*, I-4643. lpp., 32. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 8. jūnija spriedumu lietā T-459/93 *Siemens/Komisija*, *Recueil*, II-1675. lpp., 21. punkts; 1998. gada 25. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-371/94 un T-394/94 *British Airways* un *British Midland Airways/Komisija*, *Recueil*, II-2405. lpp., 75. punkts; 1999. gada 1. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-125/96 un T-152/96 *Boehringer/Padome* un *Komisija*, *Recueil*, II-3427. lpp., 183. punkts; 2002. gada 28. februāra spriedumu lietā T-395/94 *Atlantic Container Line u.c./Komisija*, *Recueil*, II-875. lpp., 382. punkts, un 2003. gada 3. aprīļa spriedumu lietā T-114/02 *BaByliss/Komisija*, *Recueil*, II-1279. lpp., 417. punkts).

- 43 Tāpēc, tā kā personām, kas iestājušās lietā, saskaņā ar Reglamenta 116. panta 3. punktu ir jāpieņem prāva tādā stāvoklī, kādā tā ir, kad tās iestājas lietā, un to iestāšanās rakstā izvirzītajiem prasījumiem saskaņā ar Tiesas Statūtu 40. panta ceturto daļu nevar būt cits mērķis kā atbalstīt kādu no galveno lietas dalībnieku prasījumiem, jāuzskata, ka *Eurocontrol* kā personai, kas iestājusies lietā, nav tiesību izvirzīt šo pamatu, kas balstīts uz tās starptautiskajās publiskajās tiesībās paredzēto imunitāti.

- 44 Tādējādi pirmais *Eurocontrol* izvirzītais pamats ir noraidāms kā nepieņemams.

4. Par prasību atcelt tiesību aktu

- 45 Prasības atcelt tiesību aktu pamatojumā prasītāja savā prasības pieteikumā izvirza trīs pamatus, kas attiecīgi ir balstīti uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar Kopienų konkurences tiesību normu piemērojamību *Eurocontrol*, acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar iespējamu Kopienų konkurences tiesību normu pārkāpumu un būtiskiem procesuāliem pārkāpumiem.
- 46 Ņemot vērā prasītājas izvirzītos argumentus, tomēr šķiet, ka, neņemot vērā vispārīgo atsauci uz "Kopienų konkurences tiesību normām", abi pirmie pamati faktiski attiecas tikai uz EKL 82. pantu. Tāpēc abi pirmie prasītājas izvirzītie pamati tiks apskatīti, ņemot vērā tikai šo pantu.
- 47 Turklāt, runājot par abiem šiem pamatiem, jānorāda, ka, ja Komisijas lēmuma rezolutīvā daļa ir balstīta uz vairākiem argumentācijas pilāriem, ko kuriem katrs pietiekami pamato šo rezolutīvo daļu, šis tiesību akts principā ir atceļams tikai tad, ja visi šie pilāri ir nelikumīgi. Šādā gadījumā ar kļūdu vai citu nelikumību, kas skar tikai vienu no argumentācijas pilāriem, nepietiek, lai attaisnotu apstrīdētā lēmuma atcelšanu, ja šai kļūdai nav bijusi izšķiroša nozīme uz rezolutīvo daļu, ko pieņēmusi iestāde, kas ir šī lēmuma autore (skat. pēc analogijas Pirmās instances tiesas 2002. gada 14. maija spriedumu lietā T-126/99 *Graphischer Maschinenbau*/Komisija, *Recueil*, II-2427. lpp., 49.–51. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2005. gada 14. decembra spriedumu lietā T-210/01 *General Electric*/Komisija, Krājums, II-5575. lpp., 43. punkts).
- 48 Šajā gadījumā EKL 82. pants, ko prasītāja vēlas, lai Komisija piemērotu, aizliedz uzņēmumiem ļaunprātīgi izmantot dominējošo stāvokli tirgū. Papildus nosacījumam, ka ir jābūt ietekmētai tirdzniecībai starp dalībvalstīm, šajā normā ir noteikti

divi kumulatīvi kritēriji, kas attiecas, pirmkārt, uz attiecīgā uzņēmuma atrašanos dominējošā stāvoklī un, otrkārt, to, ka šis dominējošais stāvoklis tiek izmantots ļaunprātīgi. Kā atzīts iepriekš (15. punkts), Komisija, pirmkārt, uzskatīja, ka *Eurocontrol* nebija uzņēmums un, otrkārt, ka apstrīdētās darbības katrā ziņā nebija pretējas EKL 82. pantam. Tādējādi tā apstrīdēto lēmumu balstīja uz dubultu atzinumu, ka abi divi iepriekš minētie kritēriji šajā lietā nebija izpildīti, bet ar katru no šiem atzinumiem pietiek, lai pamatotu apstrīdētā lēmuma rezolutīvo daļu.

- 49 No tā izriet, ka, lai atceltu apstrīdēto lēmumu, ir jāpieņem abi pirmie prasītājas izvirzītie pamati, no kuriem viens kritizē lēmuma likumību no pirmā kritērija viedokļa, bet otrais attiecas uz tā likumību no otrā kritērija viedokļa.

Par pirmo pamatu, kas balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar EKL 82. panta piemērošanu Eurocontrol

- 50 EKL 82. panta piemērošanai šajā lietā *Eurocontrol* ir jāuzskata par uzņēmumu Kopieniu konkurences tiesību izpratnē. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uzņēmuma jēdziens ietver ikvienu organizāciju, kas veic saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs organizācijas juridiskā statusa un finansējuma veida, bet saimnieciska darbība ir ikviena darbība, kas ietver preču vai pakalpojumu piedāvāšanu noteiktā tirgū (Tiesas 1991. gada 23. aprīļa spriedums lietā C-41/90 *Höfner* un *Elser*, *Recueil*, I-1979. lpp., 21. punkts; 1995. gada 16. novembra spriedums lietā C-244/94 *Fédération française des sociétés d'assurances* u.c., *Recueil*, I-4013. lpp., 14. punkts; 1997. gada 11. decembra spriedums lietā C-55/96 *Job Centre*, *Recueil*, I-7119. lpp., 21. punkts; 1998. gada 18. jūnija spriedums lietā C-35/96 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-3851. lpp., 36. punkts, un 2000. gada 12. septembra spriedums apvienotajās lietās no C-180/98 līdz C-184/98 *Pavlov* u.c., *Recueil*, I-6451. lpp., 74. punkts).

- 51 Prasītāja apgalvo, ka šajā lietā apstrīdētās *Eurocontrol* darbības, proti, standartizācija, izpēte un attīstība, kā arī palīdzības sniegšana valstu pārvaldes iestādēm ir saimnieciskas darbības un ka tāpēc *Eurocontrol* ir jākvalificē kā uzņēmums EKL 82. panta izpratnē. Komisija savukārt atsauca uz Tiesas 1994. gada 19. janvāra spriedumu lietā C-364/92 *SAT Fluggesellschaft (Recueil, I-43. lpp.)*, kura 30. un 31. punktā Tiesa uzskatīja, ka:

“30 Kopumā ņemot, *Eurocontrol* darbības pēc to rakstura, mērķa un saskaņā ar tās regulējošiem noteikumiem ir saistītas ar tādu prerogatīvu izpildi, kas attiecas uz gaisa telpas kontroli un kārtības uzturēšanu, kas ir valsts varai raksturīgas prerogatīvas. Tām nav saimnieciska rakstura, kas attaisnotu Līguma konkurences normu piemērošanu.

31 Tāpēc tāda starptautiska organizācija kā *Eurocontrol* nav uzņēmums, kam piemērojami [EKL 82.] un [86.] panta noteikumi.”

- 52 Šī sprieduma rezolutīvajā daļā ir vienkārši teikts, ka “[EKL 82.] un [86.] pants ir interpretējami tādējādi, ka tāda starptautiska organizācija kā *Eurocontrol* nav uzņēmums šo pantu izpratnē”.

- 53 Komisija no tā secina, ka Tiesa visos gadījumos un saistībā ar visām darbībām ir izslēgusi iespēju, ka *Eurocontrol* varētu tikt kvalificēta kā uzņēmums Kopienų konkurences tiesību izpratnē.

- 54 Tomēr jāatzīst, ka, lai izdarītu šo secinājumu, Tiesa saimnieciskās darbības jēdziena izvērtēšanā balstījās tikai uz lietā starp lidsabiedrību *SAT Fluggesellschaft mbH* un *Eurocontrol* apstrīdētajām *Eurocontrol* darbībām, proti, gaisa satiksmes pakalpojumu saņēmējiem uzlikto nodevu noteikšanu un iekasēšanu dalībvalstu interesēs. Tiesa sprieduma 22. punktā neapšaubāmi minēja daļu no šajā lietā apstrīdētajām darbībām, bet tomēr nepārbaudīja, vai tās bija saimnieciskas darbības tās judikatūras izpratnē. Tā kā Līguma konkurences tiesību normas ir piemērojamas organizācijas darbībām, kas ir nošķiramas no tām, ko tā veic publiskas iestādes statusā (Tiesas 1985. gada 11. jūlija spriedums lietā 107/84 Komisija/Vācija, *Recueil*, 2655. lpp., 14. un 15. punkts, un Pirmās instances tiesas 2000. gada 12. decembra spriedums lietā T-128/98 *Aéroports de Paris*/Komisija, *Recueil*, II-3929. lpp., 108. punkts), dažādas organizācijas darbības ir jāizvērtē atsevišķi un no tā, ka dažas no tām līdzinās valsts varas prerogatīvām, nevar secināt, ka citām darbībām nevar būt saimniecisks raksturs (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Aéroports de Paris*/Komisija, 109. punkts). Ievērojot Tiesas veiktās pārbaudes ierobežoto apjomu, šķiet, ka, neņemot vērā iepriekš minētā sprieduma lietā *SAT Fluggesellschaft* 31. punkta un rezolutīvās daļas vispārīgo formulējumu, nav neiespējams, ka *Eurocontrol* saistībā ar citām darbībām var kvalificēt kā uzņēmumu EKL 82. panta izpratnē.
- 55 Tāpēc par katru prasītājas apstrīdēto *Eurocontrol* darbību ir jānosaka, vai, pirmkārt, tā ir nodalāma no tās darbībām publisko uzdevumu īstenošanā un, otrkārt, vai tā ir saimnieciska darbība iepriekš 50. punktā minētās judikatūras izpratnē.

Par *Eurocontrol* veikto tehnisko standartizāciju

— Lietas dalībnieku argumenti

- 56 Prasītāja apgalvo, ka *Eurocontrol* veiktā standartizācija ir saimnieciska darbība. Šai tehniskajai standartizācijai neesot nekādas objektīvas saistības ar gaisa telpas vadības

uzvedumu un tādējādi tajā neizpaužoties valsts varas gaisa satiksmes kontroles prerogātas. Komisijas apstrīdētajā lēmumā paustie pretējie apsvērumi, kas pamatoti ar to, ka minētā darbība tiek veikta bez maksas, vispārīgajās interesēs, netiek veikta peļņas nolūkos un ka tās mērķis nav noteikt izmantotājiem maksu vai sniegto pakalpojumu noteikumus, esot pretrunā pastāvīgajai judikatūrai. Turklāt Komisija jau savā iepriekšējā praksē esot atzinusi, ka darbības, kas līdzinās sūdzībā minētajām, ir saimnieciskas darbības, piemēram, Eiropas Telesakaru standartizācijas institūta (EDGE) un Eiropas valstu dzelzceļa sabiedrību asociācijas gadījumā. Komisija šos abus gadījumus esot apskatījusi kā tādus, kuriem ir piemērojamas konkurences tiesību normas.

57 Prasītāja apgalvo, ka standartizācijas saimnieciskais raksturs izriet no standartizācijas priekšnoteikuma — prototipu iegādes — saimnieciskā rakstura. Darbības, kuru galamērķis ir ieviest standartus un tātad, vispārīgi runājot, standartizācija, kopā veidojot konkrēto saimniecisko darbību. *Eurocontrol* esot vienīgais pircējs *ATM* sistēmu prototipu tirgū.

58 Saskaņā ar Komisijas teikto *Eurocontrol* standartizāciju veic kā starptautiska organizācija līgumslēdzēju valstu interesēs, tai nav personīgu interešu, kas būtu nošķirtas un neatkarīgas no valstu interesēm, un tā darbojas vispārīgās interesēs nodrošināt un uzlabot gaisa satiksmes drošību. *Eurocontrol* veiktā reglamentācija ne vien neesot nošķirama no tai kā starptautiskai organizācijai uzticētā uzdevuma, bet arī esot tās uzdevuma būtība. Šo apstākļu kopums ļaujot apgalvot, ka, veicot tehnisko standartizāciju, *Eurocontrol* nav uzņēmums EKL 82. panta piemērošanas aspektā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 59 Runājot par *Eurocontrol* veikto standartizāciju, vispirms ir jāizšķir, pirmkārt, standartu sagatavošana jeb izstrāde, ko *Eurocontrol* aģentūra veic kā izpildes orgāns, un, otrkārt, to pieņemšana, ko veic *Eurocontrol* padome. Jāatzīst, ka šis pēdējais uzdevums ietilpst likumdošanas jomā. *Eurocontrol* padomi veido visu organizācijas dalībvalstu civilās aviācijas pārvaldes iestāžu direktori, kurus to atbilstošās valstis ir pilnvarējušas pieņemt tehniskās specifikācijas ar saistošu spēku visās šajās valstīs, kas ir darbība, kurā šis valstis tieši īsteno savas valsts varas prerogatīvas. *Eurocontrol* loma tādējādi līdzinās ministrijas lomai, kas valstu līmenī sagatavo tiesisko un administratīvo aktu projektus, ko vēlāk pieņem valdība. Tātad šī ir darbība, kas ietilpst *Eurocontrol* publiskajā uzdevumā.
- 60 Savukārt runājot par *Eurocontrol* veikto tehnisko standartu sagatavošanu un izstrādi, jāatzīst, ka šo darbību pretēji Komisijas apgalvojumiem var nošķirt no gaisa telpas vadības un aviācijas drošības attīstības uzdevuma. Argumenti, ko Komisija min, lai pierādītu, ka *Eurocontrol* veiktā standartizācija ir saistīta ar šīs organizācijas publisko pakalpojumu uzdevumu, faktiski attiecas tikai uz šo normu pieņemšanu, nevis izstrādi. To it sevišķi var teikt par argumentu, ka ir būtiski starptautiskā līmenī pieņemt *ATM* sistēmu standartus un tehniskās specifikācijas, lai starp valstu kontroles organizācijām nodrošinātu lidojumu kontroles nodošanas uzticamību. Vajadzība normas pieņemt starptautiskā līmenī obligāti nenozīmē, ka organizācijai, kas šīs normas izstrādā, ir jābūt tai pašai, kas tās vēlāk arī pieņem. Šajā sakarā Komisija nav pierādījusi, ka šajā gadījumā abas darbības obligāti ir jāveic vienai un tai pašai, nevis divām dažādām organizācijām.

- 61 Tomēr *Eurocontrol* veikto standartu izstrādi nevar kvalificēt kā saimniecisku darbību. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka saimnieciska darbība ir ikviena darbība, kas ietver preču vai pakalpojumu piedāvāšanu noteiktā tirgū (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Aéroports de Paris*/Komisija, 107. punkts, un iepriekš 50. punktā minēto judikatūru). Šajā gadījumā prasītāja nav pierādījusi “ATM iekārtu tehniskās standartizācijas pakalpojumu” tirgus esamību. Vienīgie šādu pakalpojumu pieprasītāji varētu būt valstis gaisa satiksmes kontroles iestāžu statusā. Taču tās ir izvēlējušās šos standartus izstrādāt pašas starptautiskās sadarbības ietvaros ar *Eurocontrol* starpniecību. Tā kā izstrādātos standartus vēlāk pieņem *Eurocontrol* padome, izstrādes rezultāti nepamet pašu organizāciju un netiek piedāvāti konkrētā tirgū. Standartizācijas jomā *Eurocontrol* tādējādi tās dalībvalstīm ir tikai sadarbības forums, ko tās izveidojušas, lai koordinētu ATM sistēmu tehniskos standartus. Tāpēc nevar uzskatīt, ka šajā jomā *Eurocontrol* tām “piedāvā preces vai pakalpojumus”.
- 62 Šajā lietā prasītājai tādējādi nav izdevies pierādīt, ka apstrīdētā darbība ietvertu preču vai pakalpojumu piedāvāšanu noteiktā tirgū, kā tas tiek prasīts saskaņā ar iepriekšējā punktā minēto judikatūru.
- 63 Runājot par prasītājas argumentu, ka standartizācija un tehnisko standartu izstrādei nepieciešamo prototipu iegāde ir jāizvērtē atsevišķi, lai no prototipu iegādes saimnieciskas darbības rakstura secinātu standartizācijas saimnieciskas darbības raksturu, jāatzīst, ka tam nevar piekrist.
- 64 Prasītāja faktiski nav minējusi iemeslus, kāpēc, pieņemot, ka prototipu iegādi varētu kvalificēt kā saimniecisku darbību, tā obligāti ietvertu tādu pašu standartizācijas

kvalifikāciju. Lai gan lietas dalībnieki nav apstrīdējuši, ka *Eurocontrol* tirgū iegādājas preces vai pakalpojumus, tas nenozīmē, ka darbības, kam šīs preces vai pakalpojumi tiek iegādāti, ir saimnieciska rakstura.

- 65 Turklāt jāatzīst, ka prasītājas ierosinātā pieeja no iepriekš veiktas darbības (prototipu iegāde) secināt vēlāk veiktas darbības (standartizācija) raksturu ir pretrunā Pirmās instances tiesas judikatūrai. Ievērojot iepriekš minētos no Kopienų tiesu pastāvīgās judikatūras izrietošos kritērijus, saimnieciskas darbības jēdziens izriet no preču vai pakalpojumu piedāvāšanas noteiktā tirgū, nevis no šo preču vai pakalpojumu iegādes. Šajā sakarā ir nospriests, ka pirkums kā tāds neraksturo saimnieciskas darbības jēdzienu un ka, lai novērtētu, vai darbībai ir saimniecisks raksturs, preces pirkums nav nošķirams no iegādātās preces vēlākas izmantošanas. Tāpēc jāuzskata, ka tas, vai preces vēlākai izmantošanai ir saimniecisks raksturs vai nē, noteikti ietekmē pirkuma raksturu (Pirmās instances tiesas 2003. gada 4. marta spriedums lietā T-319/99 *FENIN/Komisija, Recueil, II-357. lpp., 36. punkts*). Šīs lietas apstākļos tas nozīmē, ka tas, ka standartizācijai nav saimnieciska rakstura, norāda uz to, ka prototipu iegādei minētās standartizācijas procesā nav saimnieciska rakstura, lai gan *Eurocontrol* ir pircējs *ATM* iekārtu tirgū.

- 66 Šajā sakarā jānoraida prasītājas arguments, ka Pirmās instances tiesas pamatojums iepriekš minētajā spriedumā lietā *FENIN/Komisija* nav piemērojams šajā lietā vai ka tā piemērošana nevar būt absolūta.

- 67 Ciktāl prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka situācija, par kuru taisīts iepriekš minētais spriedums lietā *FENIN/Komisija*, ļoti atšķiras no konkrētās lietas situācijas, jāuzsver,

ka Pirmās instances tiesa tajā vispārīgi konstatēja, ka, ja organizācija nopērk precis, lai piedāvātu preces vai pakalpojumus saimnieciskas darbības ietvaros, bet, lai to izmantotu citām darbībām, piemēram, sabiedriska rakstura darbībām, tāpēc vien, ka tā tirgū ir pircējs, tā nedarbojas kā uzņēmums (iepriekš minētais spriedums lietā *FENIN/Komisija*, 37. punkts). Šī teikuma vispārīgais formulējums un it īpaši tas, ka tajā sabiedriskā darbība ir skaidri minēta tikai kā piemērs, šajā spriedumā izvēlēto risinājumu ļauj attiecināt uz visām organizācijām, kas iegādājas preces darbībām, kam nav saimnieciska rakstura. Kā aprakstīts iepriekš, tieši tā tas ir *Eurocontrol* gadījumā.

68. Tā kā prasītāja, otrkārt, apgalvo, ka šis judikatūras, saskaņā ar kuru preces vēlākas izmantošanas saimnieciskais raksturs vai tā trūkums noteikti nosaka pirkuma raksturu, piemērošanā nevar neievērot iegādes ietekmi uz attiecīgo tirgu, it īpaši gadījumā, kur kā šajā lietā pircējs ir vienīgā pircēja situācijā Eiropas līmenī, jāatzīst, ka šis arguments ir balstīts uz nepareizu iepriekš minētā sprieduma lietā *FENIN/Komisija* interpretāciju. Tajā faktiski ir atzīts, ka, lai gan tiešām organizācijai, kas pērk precis, lai to izmantotu darbībai, kam nav saimnieciska rakstura, "var būt liela ekonomiska ietekme, kas to eventuāli var nostādīt vienīgā pircēja situācijā, ciktāl darbība, kurai tā iepērk šīs preces, nav saimnieciska rakstura, tā nav uzņēmums Kopienas konkurences tiesību normu izpratnē un uz to neattiecas EKL 81. panta 1. punktā un 82. pantā paredzētie aizliegumi" (iepriekš minētais spriedums lietā *FENIN/Komisija*, 37. punkts).

69. Tādējādi jāatzīst, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka *Eurocontrol* veiktā tehniskā standartizācija nebija saimnieciska darbība Kopienas judikatūras izpratnē un Līguma konkurences tiesību normas tai nebija piemērojamas.

Par izpēti un attīstību, it īpaši prototipu iegādi un intelektuālā īpašuma tiesību režīmu

— Lietas dalībnieku argumenti

- 70 Saskaņā ar prasītājas teikto, uzmanīgi izlasot apstrīdēto lēmumu, no tā izrietot, ka Komisija neapstrīd prototipu iegādes un intelektuālā īpašuma tiesību režīma saimniecisko raksturu. Šāda kvalifikācija tajā neesot skaidri izslēgta, un Komisija esot pēc būtības izskatījusi dominējoša stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas iespēju atšķirībā no standartizācijas un palīdzības valstu pārvaldes iestādēm, kuru gadījumā tā prasītājas kritizētos pārkāpumus pēc būtības nepārbaudīja.
- 71 Komisija apstrīd, ka tā apstrīdētajā lēmumā būtu atzinusi *Eurocontrol* izpētes un attīstības darbību saimniecisko raksturu.
- 72 Šajā lietā *ATM* sistēmu prototipu iegāde un tiem piemērojamais intelektuālā īpašuma tiesību režīms, kas noteikts pirkuma līgumos, tiešā veidā piederot pie *Eurocontrol* veiktās standartizācijas. Organizācija šos prototipus faktiski izmantojot, lai izstrādātu un pārbaudītu standartus un tehniskās specifikācijas, proti, darbībai, kurai nav saimnieciska rakstura.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 73 *Eurocontrol* veiktās izpētes un attīstības jomā prasītāja apstrīd organizācijas *ATM* sistēmu prototipu iegādi un tās šajā jomā īstenoto intelektuālā īpašuma tiesību administrēšanu.

74 Vienīgais arguments par intelektuālā īpašuma tiesību administrēšanas saimniecisko raksturu, ko prasītāja min, ir apgalvojums, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā minēto saimniecisko raksturu nav apstrīdējusi, kas ir apgalvojums, kam Komisija nepiekrīt un kas nav pamatots ar apstrīdēto lēmumu. No minētā lēmuma 32. punkta skaidri izriet, ka Komisija iespējamo EKL 82. panta pārkāpumu saistībā ar šo darbību ir izvērtējusi tikai pakārtoti un pilnības labad.

75 Turklāt šķiet, ka prototipu iegāde, ko *Eurocontrol* veic izpētes un attīstības darbības ietvaros, un intelektuālā īpašuma tiesību administrēšana, kas uz to attiecas, nevar organizācijas izpētes un attīstības darbībai piešķirt saimniecisku raksturu, jo minētā iegāde neietver preču un pakalpojumu piedāvāšanu noteiktā tirgū.

e

76 Prototipu iegāde ir darbība, kas tikai papildina to izstrādi. Kā atgādināja persona, kas iestājusies lietā, šo izstrādi veic nevis pati *Eurocontrol*, bet attiecīgās nozares uzņēmumi, kuriem organizācija piešķir stimulējošas publiskās subsīdijas. *Eurocontrol* šādi sadala publiskos līdzekļus, lai veicinātu izpēti un attīstību *ATM* iekārtu nozarē. Lai nodrošinātu tās atbalstītās izpētes rezultātu nodošanu ieinteresētās nozares rīcībā, subsīdiju līgumos ir paredzēts, ka *Eurocontrol* iegūst īpašumtiesības uz prototipu un intelektuālā īpašuma tiesības uz rezultātiem, kas iegūti tās finansētā

izpētē. Tas, ka *Eurocontrol* iegūst šīs tiesības, nav patstāvīgs mērķis un nekalpo to izmantošanai komerciālos nolūkos, bet ir tikai subsīdiju piešķiršanās organizācijas un subsidētā uzņēmuma juridisko attiecību elements.

- 77 Šajā sakarā jānorāda, ka *Eurocontrol* izveidotās intelektuālā īpašuma tiesību administrēšanas ietvaros intelektuālā īpašuma tiesības, kas tai ir uz iepriekš minēto izpētes un attīstības darbību rezultātiem, ieinteresētajiem uzņēmumiem tiek piešķirtas bez maksas. Protams, darbības saimnieciskā rakstura pārbaudē, atlīdzības trūkuma kritērijs ir tikai viens no rādītājiem citu starpā un pats par sevi nevar izslēgt saimniecisko raksturu. Tomēr šajā lietā tas, ka *Eurocontrol* prototipu attīstībā iegūto īpašumtiesību licences tiek piešķirtas bez maksas, apstiprina to, ka šī darbība papildina tehniskās attīstības veicināšanu, kas pieder pie *Eurocontrol* uzdevuma vispārējo interešu mērķa un netiek veikta pašas organizācijas interesēs, kuras būtu nošķiramas no šī mērķa, izslēdzot darbības saimniecisko raksturu (skat. pēc analogijas Tiesas 2004. gada 16. marta spriedumu apvienotajās lietās C-264/01, C-306/01, C-354/01 un C-355/01 *AOK Bundesverband* u.c., *Recueil*, I-2493. lpp., 63. punkts).

- 78 Šī intelektuālā īpašuma tiesību administrēšana tādējādi it nemaz nelīdzinās tādu privāto tiesību organizāciju darbībai, kas valstu līmenī administrē mūzikas vai literāru darbu autoru tiesības un kam šo tiesību īpašnieki ir uzticējuši iekasēt atlīdzību par to, ka trešās personas izmanto viņu darbus. Šīs organizācijas veic saimniecisku darbību, jo, pirmkārt, tās par samaksu piedāvā autoriem viņu tiesību administrēšanu un, otrkārt, tās attiecībās ar trešajām personām, kas attiecīgos

darbus izmanto komerciāliem mērķiem, darbojas autoru pilnvaroto statusā kā centrālās maksājamo atlīdzību iekasētājas. Taču šajā lietā tas tā nav.

- 79 Šajā sakarā jānoraida prasītājas, pamatojoties uz tās prasības pieteikuma pielikumā ietvertu iekšēju *Eurocontrol* 1997. gada 23. aprīļa dokumentu ar nosaukumu "ARTAS Intellectual Property Rights and Industrial Policy" (ARTAS intelektuālā īpašuma tiesības un ražošanas politika), tiesas sēdē minētais apgalvojums, ka licences neesot bezmaksas un to piešķiršana esot atkarīga no līgumslēdzēja uzņēmuma, kas izstrādājis ARTAS sistēmas prototipu, sabiedrības *Thomson-CSF* (šobrīd sauktas *Thales*) piekrišanas. No minētā dokumenta faktiski izriet, ka atlīdzība par ARTAS sistēmas izmantošanas licenci ir viens ekijs, kas ir gandrīz par velti. Turklāt no šī paša dokumenta arī izriet, ka par šo samaksu attiecīgais uzņēmums iegūst neierobežotu pieeju *Eurocontrol* finansētā attīstības projektā izstrādātas sistēmas (*foreground software*) daļām, kā intelektuālā īpašuma tiesības pieder *Eurocontrol*. ARTAS sistēmas daļām, ko *Thomson-CSF* izstrādājusi agrākos projektos un kas tiek no jauna izmantotas šajā sistēmā (*background software*), ir paredzēta informācijas izpaušanas kārtība, kurā informācija ir iedalīta divās kategorijās, proti, pirmkārt, izpaužamā informācijā un, otrkārt, konfidenciālā informācijā. Ja pirmo var izpaust *Thomson-CSF* konkurentiem ARTAS veida sistēmu izstrādāšanai pēc licences līguma noslēgšanas ar *Eurocontrol*, otro, izņemot ar *Thomson-CSF* piekrišanu, nevar izpaust tās konkurentiem. Tādējādi jākonstatē, ka attiecīgais dokuments liecina par pretējo prasītājas apgalvotajam, proti, ka ARTAS sistēmas licences ir bezmaksas, ka visas šīs sistēmas sastāvdaļas, kas ir izstrādātas *Eurocontrol* finansētā projektā, tiek izpaustas uzņēmumiem, kas konkurē ar *Thomson-CSF*, bet tā nevar pret to iebilst, un pat daļa no *Thomson-CSF* agrāk izstrādātajām sastāvdaļām var tikt nodota konkurējošo uzņēmumu rīcībā. Tādējādi šis prasītājas argumentācijas punkts ir jānoraida.

- 80 Jānoraida arī prasītājas kritika, kas, pirmkārt, vērsta uz *foreground software* un *background software* nošķiršanu, ko *Eurocontrol* esot veikusi patvaļīgi un

nepārskatāmi, un, otrkārt, to, ka šī nošķiršana galu galā esot tīri teorētiska, jo tādēļ, ka tajā neesot minēti noteikti nepieejamo daļu dati ("pamatkodi"), konkurenti nevarot izmantot attīstīto programmatūru pieejamās daļas. Lai gan šis fakts, ja tas būtu pierādīts, šķiet tāds, ka tas noteikti varētu ietekmēt konkurenci *ATM* iekārtu nozarē, tas tomēr nepierāda *Eurocontrol* izmantotā intelektuālā īpašuma tiesību režīma saimniecisko raksturu.

- 81 Turklāt, runājot par prasītājas pārmetumu, ka saistībā ar līgumslēdzēja uzņēmuma tiesībām *Eurocontrol* "kodu mašīnas pakešu" formā kopā ar visu informāciju tās lietošanai izpauž tikai informāciju par *background software*, kamēr programmatūra ar nosaukumu "OTS" paliek konfidenciāla, šajā iebildumā *Eurocontrol* faktiski tiek pārņemts, ka tā uzņēmumiem, ar kuriem noslēgti izpētes līgumi, neuzliek pienākumu saviem konkurentiem atklāt tādu savu preču pamatkodus, kas tiek vēlreiz izmantotas tiem piešķirtajos izpētes projektos. Jāatzīst, ka neatkarīgi no tā, vai līgumslēdzējiem uzņēmumiem likumīgi ir iespējams noteikt šādu pienākumu, tas, ka *Eurocontrol* savā intelektuālā īpašuma tiesību režīmā ir veikusi šādu nošķiršanu, neatbilst saimnieciskas darbības kritērijiem, kas izriet no iepriekš 50. punktā minētās judikatūras, proti, darbībai, kas atbilst preču vai pakalpojumu piedāvāšanai noteiktā tirgū.

- 82 No tā izriet, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka *Eurocontrol* finansētās izpētes un attīstības darbības nav saimnieciskas darbības un tāpēc Līguma konkurences tiesību normas tām nav piemērojamas.

Par palīdzību valstu pārvaldes iestādēm

— Lietas dalībnieku argumenti

- 83 Prasītāja apgalvo, ka tehniskā palīdzība valstu pārvaldes iestādēm, ko *Eurocontrol* sniedz, rakstot līguma dokumentus publisko iepirkumu procedūrās vai piedaloties publisko iepirkumu procedūrās iesaistīto uzņēmumu atlasē, esot raksturīga saimnieciska darbība. Tā arī esot darbība par atlīdzību, jo *Eurocontrol* gūstot labumu no savu dalībvalstu finansējuma, kas kalpo palīdzības un citu tās darbību finansēšanai.
- 84 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka palīdzības sniegšana valstu pārvaldes iestādēm, kas atbild par gaisa satiksmes kontroli, it īpaši *ATM* sistēmu un iekārtu publisko iepirkumu procedūrās, ietilpst organizācijas Konvencijā noteiktajos uzdevumos. Šī darbība ļaujot līgumslēdzējām valstīm ar organizācijas īpašās tehniskās kompetences palīdzību pienācīgi īstenot gaisa transporta kontroles un vadības funkcijas, ko tās īsteno savas suverenitātes ietvaros. Tādējādi, veicot šo darbību, *Eurocontrol* mērķis ir Konvencijā noteiktās vispārējās intereses — uzturēt un uzlabot gaisa transporta drošību.
- 85 Komisija un persona, kas iestājusies lietā, turklāt norāda, ka attiecīgā darbība netiek veikta par samaksu. Dalībvalstu *Eurocontrol* pārskaitītās iemaksas mērķis esot nodrošināt organizācijas vispārējo darbību un tās nekādi neesot saistītas ar iespējamām palīdzības lūgumiem. Velkot paralēles ar Tiesas judikatūru par valsts sociālā nodrošinājuma un veselības sistēmām, Komisija kā piemēru min lietu, kurā taisīts 1993. gada 17. februāra spriedums apvienotajās lietās C-159/91 un C-160/91 *Poucet* un *Pistre* (*Recueil*, I-637. lpp., 18. punkts) un kurā tas, ka apdrošinātu

personu slimokasei pārskaitītām iemaksām nebija nekādas saistības ar šīs kases izmaksātiem pabalstiem, lika Tiesai atzīt, ka šīs kases veiktās darbības nebija saimnieciska rakstura.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

⁸⁶ Vispirms jāatzīst, ka palīdzības sniegšanu valsts pārvaldes iestādēm var nošķirt no *Eurocontrol* gaisa telpas vadības un aviācijas drošības uzdevumiem. Lai gan minētā darbība var kalpot vispārējās interesēs, saglabājot un uzlabojot gaisa satiksmes drošību, šī saikne ir pavisam netieša, jo *Eurocontrol* sniegtā palīdzība attiecas tikai uz tehniskajām specifikācijām *ATM* iekārtu publisko iepirkumu procedūru veikšanā un tā gaisa satiksmes drošību ietekmē tikai ar minēto publisko iepirkumu procedūru starpniecību. Šāda netieša saikne neliecina par to, ka abas darbības obligāti būtu saistītas. Šajā sakarā Pirmās instances tiesa atgādina, ka *Eurocontrol* palīdzību šajā jomā sniedz tikai pēc valstu pārvaldes iestāžu lūguma. Tātad šī darbība nav būtiska vai pat nepieciešama gaisa satiksmes drošības garantēšanai.

⁸⁷ Turpinājumā jāatgādina, ka saimnieciska darbība ir darbība, kas ietver preču un pakalpojumu piedāvāšanu noteiktā tirgū (skat. iepriekš 50. punktā minēto judikatūru). Runājot par tās palīdzības sniegšanu valstu pārvaldes iestādēm, kas izpaužas konsultāciju sniegšanā publisko iepirkumu procedūru dokumentu rakstī-

šanā vai publisko iepirkumu procedūrā iesaistīto uzņēmumu atlasē, jāatzīst, ka tā ir pakalpojumu piedāvāšana konsultāciju tirgū, tirgū, kurā tikpat labi varētu darboties privāti šajā jomā specializējušies uzņēmumi.

- 88 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka tas, ka kādu darbību var veikt privāts uzņēmums, ir papildu norāde, kas ļauj attiecīgo darbību kvalificēt kā uzņēmējdarbību (iepriekš minētais spriedums lietā *Aéroports de Paris*/Komisija, 124. punkts, apstiprināts ar Tiesas 2002. gada 24. oktobra spriedumu lietā *C-82/01 P Aéroports de Paris*/Komisija, *Recueil*, I-9297. lpp., 82. punkts).
- 89 Turklāt jāatgādina, ka Tiesa ir vairākkārt atzinusi, ka tas, ka darbības parasti tiek uzticētas publiskām organizācijām, neietekmē šo darbību saimniecisko raksturu, ja tās ne vienmēr ir veikušas un tās nav obligāti jāveic publiskām organizācijām (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Höfner un Elser*, 22. punkts, un lietā *Job Centre*, 22. punkts). Izskatāmajos apstākļos tas nozīmē, ka tas, ka apstrīdētos pakalpojumus šobrīd nesniedz privāti uzņēmumi, neliedz tos kvalificēt kā saimniecisku darbību, jo tos var veikt privātas organizācijas.
- 90 Tā kā Komisija apgalvo, ka *Eurocontrol* valstu administrācijām sniegtā palīdzība kā tāda netiek atlīdzināta, jāatzīst, ka tā var būt norāde, bet tas nevar būt izšķiroši pats par sevi, kā to liecina, piemēram, lieta, kurā taisīts iepriekš minētais spriedums lietā *Höfner un Elser*, kurā Vācijas Federālais nodarbinātības birojs sniedza bezmaksas darbā iekārtošanas pakalpojumus darba devējiem un darbiniekiem, kas savukārt šī biroja vispārējos izdevumus finansēja noteiktas likmes iemaksu veidā, neatkarīgi no tā, vai viņi faktiski izmantoja šos darbā iekārtošanas pakalpojumus vai nē. Tas, ka *Eurocontrol* kā iestāde tiek finansēta no tās dalībvalstu iemaksām un ka tā valstu pārvaldes iestādēm, kas to lūgušas, sniedz bezmaksas palīdzību, norāda uz tādu pašu finanšu struktūru, par kādu bija jautājums minētajā lietā.

- 91 Tāpat tas, ka palīdzība tiek sniegta vispārējās interesēs, var būt norāde uz to, ka tā nav saimnieciska darbība, bet neliedz tādu darbību kā šajā lietā, kas ietver pakalpojumu sniegšanu noteiktā tirgū, uzskatīt par saimniecisku darbību. Tā organizācijas, kas pārvalda sociālā nodrošinājuma tiesiskās sistēmas un bezpeļņas nolūkos veic sociāla rakstura darbības, un ir pakļautas valsts tiesiskajam regulējumam, kurš it īpaši ietver solidaritātes prasību, ir tikušas uzskatītas par uzņēmumiem, kas veic saimniecisku darbību (šajā sakarā skat. Tiesas iepriekš minēto spriedumu lietā *Fédération française des sociétés d'assurance* u.c., 22. punkts, un 1999. gada 21. septembra spriedumu lietā *C-67/96 Albany, Recueil*, I-5751. lpp., 84.–87. punkts).
- 92 No iepriekš minētā izriet, ka *Eurocontrol* valstu pārvaldes iestādēm sniegtā palīdzība ir saimnieciska darbība un ka tādējādi *Eurocontrol*, veicot minēto darbību, ir uzņēmums EKL 82. panta izpratnē.
- 93 Tādējādi prasītājas pirmais izvirzītais pamats ir jāpieņem šajā apmērā, bet pārējā daļā jānoraida.
- 94 Tomēr, kā norādīts iepriekš 47.–49. punktā, šī atzinuma dēļ apstrīdēto lēmumu var atcelt tikai tad, ja tiek pieņemts arī otrais pamats, jo apstrīdētais lēmums ir balstīts arī uz Komisijas konstatējumu, ka, pat ja *Eurocontrol* darbības būtu saimnieciskas darbības, tās nav pretrunā EKL 82. pantam.

Par otro pamatu, kas balstīts uz acīmredzamu kļūdu, izvērtējot to, vai Eurocontrol ir pārkāpusi EKL 82. pantu

- 95 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrais pamats ir jāizvērtē tikai tiktāl, ciktāl ir pieņemts pirmais pamats, proti, saistībā ar *Eurocontrol* valstu pārvaldes iestādēm sniegto palīdzību.

Lietas dalībnieku argumenti

- 96 Prasītāja šajā sakarā apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo Komisija nav pēc būtības izvērtējusi valstu pārvaldes iestādēm sniegtās palīdzības jomā kritizētās rīcības ļaunprātīgo raksturu. Prasītāja it sevišķi kritizē *Eurocontrol* ļaunprātīgo rīcību, neievērojot vienlīdzīgas attieksmes, pārskatāmības un nediskriminācijas principus valstu iestāžu ATM iekārtu iegādei organizētās publiskā piedāvājuma procedūrās, lai gan *Eurocontrol* bija jāpiemēro Kopienas tiesību normās paredzētie līgumu piešķiršanas procedūru noteikumi vai vismaz vispārīgie vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principi.
- 97 Pastāvot saikums starp *Eurocontrol* lomu, kad tā piedāvā projektus un atlasa uzņēmumus, kas izstrādā prototipus, no vienas puses, un tās lomu valstu pārvaldes

iestāžu konsultantes statusā, no otras puses. Pati Komisija ziņojumā par Direktīvas 93/65 piemērošanu esot norādījusi uz šo sajukumu un tā radītajām problēmām.

⁹⁸ *Eurocontrol* valstu pārvaldes iestādēm publisko iepirkumu procedūrās sniegtās palīdzības dēļ neobligātie standarti realitātē kļūstot saistoši līgumslēdzējām iestādēm. Tā tas esot noticis divās publisko iepirkumu procedūrās Spānijā un Nīderlandē. Prasītāja uzskata, ka uzņēmumam, kas piedalās procedūrā un kas ir ieguvis līgumu par standartizētas *ATM* iekārtas prototipa izstrādi, tādējādi nelikumīgi ir divu veidu priekšrocības: pirmkārt, patvaļīgās atlases dēļ, kas tam sniegusi iespēju noslēgt līgumu par prototipa izstrādi, un, otrkārt, tāpēc, ka vēlāk tas var tikt izvēlēts valstu publisko piedāvājumu procedūrās.

⁹⁹ Prasītāja turklāt pamatojas uz 1998. gada 3. novembra vēstuli (skat. iepriekš 12. punktu). Saskaņā ar tās teikto šī vēstule pierādot, ka Komisija pati esot bijusi pārliecināta, ka *Euroncontrol* bija ļaunprātīgi izmantojusi dominējošo stāvokli, jo prasības pieteikumā formulētie pamati tiesību akta atcelšanai esot apstiprinājušies visos tur minētajos šaubu un pārdomu punktos. Komisija tādējādi esot atklāti atzinusi *Eurocontrol* lomas kritizējamo raksturu un prasītājas minētos konkurences traucējumus. 1998. gada 3. novembra vēstule acīmredzami liecinot, ka Komisijas dienesti esot uzskatījuši, ka sūdzībā minētās *Eurocontrol* darbības bija saimnieciskas darbības un ka tāpēc tām bija piemērojamas Kopienų konkurences tiesību normas, un ka konkurences traucējumi, ko radīja *Eurocontrol* rīcība, bija pierādīti un smagi.

- 100 Komisija uzsver, ka apstrīdētā lēmuma 34. punktā un pretēji prasītājas apgalvotajam tā bija gan pakārtoti pēc būtības izvērtējusi tās kritizētās darbības saistībā ar *Eurocontrol* sniegto palīdzību valstu pārvaldes iestādēm. Tomēr šajā pārbaudē tā esot secinājusi, ka ar minēto darbību netika pārkāptas konkurences tiesību normas.
- 101 Runājot par 1998. gada 3. novembra vēstuli, Komisija uzskata, ka secinājumi, ko uz tās pamata izdara prasītāja, ir radušies šīs vēstules kļūdainas izpratnes dēļ.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 102 Jānorāda, ka prasītājas šī pamata ietvaros izvirzītie iebildumi attiecas uz diviem dažādiem gadījumiem. Pirmais gadījums ir, kad *Eurocontrol* pati piešķir līgumus savām piegādes vajadzībām, kuras saistītas ar darbībām, kas iepriekš atzītas par tādām, kurām nav saimnieciska rakstura. Tā kā šis gadījums neattiecas uz *Eurocontrol* valstu pārvaldes iestādēm sniegto palīdzību, tas ir jāizslēdz no otrā pamata izskatīšanas, kas attiecas tikai uz palīdzības sniegšanu.
- 103 Otrais gadījums ir, kad līgumus piešķir valstu pārvaldes iestādes, kurām *Eurocontrol* publisko iepirkumu procedūru dokumentu sarakstīšanā vai atlases procedūrā palīdz kā padomdevēja.

- 104 Runājot par šo gadījumu, pirmkārt, kā to pareizi dara Komisija, jānorāda, ka tikai valstu pārvaldes iestādēm ir pilnvaras noslēgt līgumu un tiesības pieņemt lēmumus un tāpēc tikai tās ir atbildīgas par līgumu piešķiršanas procedūru atbilstošu tiesību normu ievērošanu. *Eurocontrol* iesaistīšanās padomdevējas statusā nav ne obligāta, ne pat sistemātiska. Tā notiek tikai saskaņā ar Konvencijas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu pēc skaidra attiecīgo valsts pārvaldes iestāžu lūguma. Prasītāja uzsvēra, ka tad, kad valsts pārvaldes iestāde lūdz *Eurocontrol* konsultāciju, tai principā ir iespēja ietekmēt šīs pārvaldes iestādes izvēli publiskā iepirkuma procedūrā. Tomēr tā nav pierādījusi konkrētu gadījumu, kad *Eurocontrol* būtu reāli ietekmējusi lēmumu piešķirt līgumu kādam piedāvājuma iesniedzējam tādu iemeslu dēļ, kas nebūtu saistīti ar labākā tehniskā risinājuma izpēti vai izdevīgāku cenu.
- 105 Otrkārt, jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 82. panta pirmo daļu, lai konstatētu, ka kāds uzņēmums ļaunprātīgi izmanto dominējošu stāvokli, pirmkārt, ir nepieciešama šī uzņēmuma atrašanās dominējošā stāvoklī, un, otrkārt, šī dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana kopējā tirgū vai lielā tā daļā.
- 106 Prasītāja ne savos iesniegumos Pirmās instances tiesai, ne tiesas sēdē nav izteikusies par konkrētā tirgus definīcijas jautājumiem un *Eurocontrol* dominējošo stāvokli tirgū, kas, iespējams, varētu būt konsultāciju tirgus *ATM* iekārtu iegādes līgumu piešķiršanas jomā vai vispārīgu tehnisko konsultāciju tirgus.
- 107 Par ļaunprātīgas izmantošanas jēdzienu Pirmās instances tiesa atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šis ir objektīvs jēdziens, kurš attiecas uz dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma rīcību, kas var ietekmēt struktūru tirgū, kurā tieši konkrētā uzņēmuma klātbūtnes dēļ konkurences līmenis jau ir samazinājies, un kas ar tādu

līdzekļu palīdzību, kuri atšķiras no tiem, kas tiek izmantoti normālas preču vai pakalpojumu konkurences apstākļos uz uzņēmēju darījumu pamata, traucē tirgū vēl pastāvošā konkurences līmeņa saglabāšanu vai konkurences nostiprināšanos (Tiesas 1991. gada 3. jūlija spriedums lietā 62/86 *AKZO/Komisija, Recueil*, I-3359. lpp., 69. punkts, un Pirmās instances tiesas 1999. gada 7. oktobra spriedums lietā T-228/97 *Irish Sugar/Komisija, Recueil*, II-2969. lpp., 111. punkts).

108 Šajā lietā jāatzīst, ka prasītāja nav apgalvojusi, ka *Eurocontrol* rīcība, konsultējot valstu pārvaldes iestādes, atbilstu šiem kritērijiem. Tā nav norādījusi, kādus "līdzekļus, kuri atšķiras no tādiem, kuri tiek izmantoti normālas produktu vai pakalpojumu konkurences apstākļos uz uzņēmēju darījumu pamata" *Eurocontrol* būtu izmantojusi. Tā kā *Eurocontrol* faktiski *ATM* iekārtu piegādes tirgū neveic nekādu darbību un tai šajā tirgū nav nekādas finansiālas vai ekonomiskas intereses, pat šķiet, ka starp to un prasītāju vai kādu citu šajā sektorā darbojošos uzņēmumu nevar pastāvēt nekāda konkurence. It sevišķi nešķiet, ka *Eurocontrol* varētu gūt kādu konkurences priekšrocību no tā, ka tā ar valstu pārvaldes iestādēm sniegto konsultāciju palīdzību var ietekmēt šo valstu *ATM* iekārtu piegādātāju izvēli par labu noteiktiem uzņēmumiem.

109 Prasītāja tāpat nav pierādījusi, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, izvērtējot, vai *Eurocontrol* ir pārkāpusi EKL 82. pantu.

110 Šo atzinumu nemaina 1998. gada 3. novembra vēstule.

111 Prasītājas apgalvoto, ka šī vēstule pierādot, ka Komisija pati esot bijusi pārliecināta, ka *Eurocontrol* bija ļaunprātīgi izmantojusi dominējošo stāvokli (skat. iepriekš

99. punktu), 1998. gada 3. novembra vēstule neaplicina. Kā atzīts iepriekš (39. punkts), Komisija tajā nav konstatējusi, ka *Eurocontrol* darbības būtu saimnieciskas darbības un ka tāpēc tām būtu piemērojamas Kopienų konkurences tiesību normas. Gluži pretēji, šajā vēstulē bija precizēts, ka tai pievienotā analīze bija veikta, “nevērtējot Kopienų konkurences tiesību normu piemērošanu”, lai pārbaudītu, kādas varētu būt *Eurocontrol* darbību, pat ja tās nav saimnieciskas darbības, sekas uz konkurenci starp uzņēmumiem, kas darbojas *ATM* iekārtu nozarē.

- 112 Tas, ka Komisija, iebilstot pret konkurences tiesību piemērošanu šajā gadījumā, šajā vēstulē tomēr ir minējusi vairākas kritiskas piezīmes par noteiktām *Eurocontrol* darbībām, nebūt nepierāda, ka Komisija pati bija pārliecināta par *Eurocontrol* darbības nelikumību konkurences tiesību normu aspektā, un liecina par Komisijas vēlmi vērst *Eurocontrol* uzmanību uz tās darbības sekām, kas, lai gan tām nav piemērojamas minētās tiesību normas, tomēr var ietekmēt konkurenci starp uzņēmumiem, kas darbojas attiecīgajā nozarē, lai to aicinātu cik iespējams samazināt nevēlamu ietekmi. Taču šī vēstule nevar noderēt par pamatojumu prasītājas apgalvojumiem.

- 113 No iepriekš minētā izriet, ka otrais pamats ir noraidāms.

Par trešo pamatu, kas balstīts uz būtiskiem procesuāliem pārkāpumiem

- 114 Atsaucoties uz zināmiem Kopienų tiesu nolēmumiem par sūdzību izvērtēšanas pienākumu un pienākumu lēmumos norādīt pamatojumu, prasītāja uzskata, ka šajā

lietā Komisija nav izpildījusi savus pienākumus. Apstrīdētais lēmums neesot pareizi pamatots un Komisija pirmstiesas procedūrā “iespējams” esot pārkāpusi tiesības uz aizstāvību.

Par iebildumu, kas balstīts uz pamatojuma trūkumu

— Lietas dalībnieku argumenti

115 Runājot par sūdzībā minēto *Eurocontrol* darbību kvalifikāciju, prasītāja apgalvo, ka Komisija nav atbilstoši pārbaudījusi, vai minētajām darbībām bija saimniecisks raksturs. Tā vietā, lai tikai paziņotu, ka regulēšanas darbība bija bezmaksas, ka standartu izstrāde bija darbība vispārējās, kā arī publiskās interesēs un tai nebija peļņas nolūka, un ka palīdzības sniegšana notika vienkārša tehniska atbalsta formā bez maksas un tā valstu pārvaldes iestādēm tika sniegta tikai pēc to lūguma, Komisijai esot bijis pilnīgi jāanalizē nozīmīgā judikatūra, lai rastu šajā lietā piemērojamu risinājumu. Minot apstrīdētā lēmuma pamatojumu par dažiem aspektiem, prasītāja apgalvo, ka Komisijas analizē tie ir atspoguļoti pāris rindīnās, kaut gan savas sūdzības pamatojumā tā bija izvirzījusi daudzus faktus un argumentus. Tāpat apstrīdētā lēmuma tekstā nav minēts iemesls, kāpēc Komisija uzskatīja par pienākumu šajā lietā izslēgt *Eurocontrol* ļaunprātīgo rīcību.

116 Komisija atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tai, pamatojot savus lēmumus, kas tai jāpieņem, lai nodrošinātu konkurences tiesību normu piemērošanu, nav jāizsaka savs viedoklis par visiem argumentiem, ko ieinteresētās personas izvirza savu prasību pamatojumā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 117 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 253. pantā prasītajam pamatojumam ir skaidri un nepārprotami jāatspoguļo Kopienu iestādes, kas ir apstrīdētā tiesību akta autore, argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām zināt veiktā pasākuma iemeslu nolūkā aizstāvēt savas tiesības, bet Kopienu tiesai veikt kontroli. Pamatojuma prasība ir jānovērtē atkarībā no lietas apstākļiem, it īpaši tiesību akta satura, tajā minēto iemeslu rakstura un interesēm saņemt paskaidrojumus, kas varētu būt tiesību akta adresātiem vai citām personām, kuras tas skar tieši un individuāli. Nav prasīts, lai pamatojumā būtu norādīti visi nozīmīgie fakti vai tiesības, jo tas, vai tiesību akta pamatojums atbilst EKL 253. panta prasībām, ir jānovērtē ne vien, ņemot vērā tā tekstu, bet arī kontekstu un visas konkrēto jomu reglamentējošās tiesību normas (skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 21. marta spriedumu lietā T-231/99 *Joyson/Komisija, Recueil, II-2085. lpp., 164. un 165. punkts* un tajos minētā judikatūra).
- 118 It sevišķi Komisijai lēmuma noraidīt sūdzību par konkurences tiesību pārkāpumiem pamatojumā nav jāizsaka savs viedoklis par visiem argumentiem, ko ieinteresētās personas izvirzījušas prasības pamatojumā. Pietiek izklāstīt faktus un juridiskos apsvērumus, kas ir būtiski lēmuma pieņemšanā (skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 30. novembra spriedumu lietā T-5/97 *Industrie des poudres sphériques/Komisija, Recueil, II-3755. lpp., 199. punkts* un tajā minētā judikatūra, un iepriekš minēto spriedumu lietā *FENIN/Komisija, 58. punkts*).
- 119 Šajā lietā šķiet, ka Komisija ir izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu. Kā tā pareizi apgalvo, tā apstrīdētā lēmuma 28. un 29. punktā ir skaidri norādījusi galveno sūdzības noraidīšanas iemeslu, proti, to, ka apstrīdētās *Eurocontrol* darbības nebija saimnieciska rakstura Tiesas judikatūras izpratnē. Tā it īpaši atsaucas uz savu 2000. gada 15. jūnija vēstuli (skat. iepriekš 14. punktu), kurā tā jau bija pēc būtības izteikusi un pamatojusi šo pašu viedokli. Apstrīdētā lēmuma 30.–34. punktā

Komisija bija minējusi konkrētus iemeslus, kas bija pamatā šādam novērtējumam par katru apstrīdēto darbību. Saistībā ar prototipu izstrādi un iegādi un intelektuālā īpašuma tiesību režīmu, kā arī valstu pārvaldes iestādēm sniegto palīdzību tā papildus pakārtoti izskaidroja iemeslus, kāpēc, pat ja pieņemtu, ka minētajām darbībām bija saimniecisks raksturs, tā uzskatīja, ka konkurences tiesības nebija pārkāptas.

120 Šajā sakarā jāatgādina, ka pamatojuma trūkums vai tā neatbilstība ir pamats, kas balstīts uz būtiska procesuāla noteikuma pārkāpumu, kas kā tāds atšķiras no pamata par to, ka lēmuma pamatojums nav pareizs, kas tiek kontrolēts apstrīdētā lēmuma pamatotības pārbaudē (Pirmās instances tiesas 1997. gada 7. novembra spriedums lietā T-84/96 *Cipeke/Komisija*, *Recueil*, II-2081. lpp., 47. punkts). Tas, ka Pirmās instances tiesa nav piekritusi dažiem Komisijas apstrīdētajā lēmumā minētiem apsvērumiem, tādējādi neliedz uzskatīt, ka šajā lietā pienākums norādīt pamatojumu ir izpildīts.

121 No tā izriet, ka iebildums, kas balstīts uz pamatojuma trūkumu, ir noraidāms.

Par iebildumu, kas balstīts uz iespējamu tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

122 Prasītāja, ņemot vērā šobrīd pieejamo informāciju un apstrīdētajam lēmumam pievienotos dokumentus, uzskata, ka tā nebija atbilstoši informēta par Komisijas veikto rīcību sūdzības izskatīšanas stadijā. It sevišķi Komisija neesot minējusi nenoliedzami daudzus apsvērumus, vēstules un analīzes, uz kuru pamata tā veidoja savu lēmumu. Tas esot vispārīgā administratīvo procedūru pārskatāmības principa pārkāpums.

- 123 Komisija norāda, ka šis iebildums ir balstīts uz pieņēmumu, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, tā esot balstījies uz daudziem prasītājam nezināmiem dokumentiem. Komisija apliecina, ka tā savā 2003. gada 25. septembra vēstulē (skat. iepriekš 14. punktu) bija specifiski minējusi dokumentus, uz kuru pamata tā veica savu vērtējumu, dokumentus, kurus prasītāja pilnībā zināja un par kuriem tā varēja iesniegt savus apsvērumus. Visi būtiskie pierādījumi, ko Komisija bija ņēmusi vērā, izskatot sūdzību, esot bijuši atrodami minētajos dokumentos. Tādējādi tā uzskata, ka tiesību uz aizstāvību pārkāpums, ko hipotētiski min prasītāja, nav noticis.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 124 Vispirms jānorāda, ka prasītājas apgalvojumi par iespējamu lielu daudzumu dokumentu, kas tai nav zināmi, nav detalizēti. Lai gan no prasītājas nevar prasīt, lai tā identificētu attiecīgos dokumentus, jo tā apgalvo, ka Komisija tos tai nav paziņojusi, jāatzīst, ka tā nemin pat nekādas norādes, kas varētu ļaut domāt, ka šādi dokumenti pastāv un ka tie ir bijuši svarīgi apstrīdētā lēmuma sagatavošanā. Vienīgo Komisijas 2003. gada 25. septembra vēstulē neminēto dokumentu, ko prasītāja ir konkrēti minējusi, proti, 1998. gada 3. novembra vēstuli, Komisija tai iesniedza vēlāk. Taču, kā atzīts iepriekš, šajā vēstulē ne vien nav minēti apstākļi, kas varētu būt būtiski ietekmējuši šīs lietas iznākumu (skat. iepriekš 36.–39. punktu), bet prasītājai arī bija zināms par šīs vēstules esamību un tās satura būtību.
- 125 Prasītāja prasības pieteikumā apgalvo, ka tā pie secinājuma par to, ka tā nav bijusi pienācīgi informēta par Komisijas izmeklēšanas stadijā veiktajām darbībām, “esot skaidri nonākusi”, “pateicoties Komisijas lēmumam pievienotajiem dokumentiem”.

Tomēr apstrīdētajam lēmumam nav pielikuma. Prasītāja neprecizē ne to, par kādiem pielikumiem tā runā, ne to, kādi pierādījumi šajos nekonkretizētajos dokumentos tai ļāva izdarīt šādu secinājumu. Prasītājas apgalvojums, ka Komisija esot ieguvusi daudzus dokumentus, kas tai nav paziņoti, tāpēc nav pierādīts.

126 Turklāt Komisija apliecina, ka nav nekādu citu dokumentu, ka būtu svarīgi šajā lietā, kā tie, kas minēti 2003. gada 25. septembra vēstules pielikumā. Šo apgalvojumu apliecina Komisijas juridiskais vērtējums, kurā tā, pamatojoties uz iepriekš minēto spriedumu lietā *SAT Fluggesellschaft*, uzskatīja, ka šeit apstrīdētās *Eurocontrol* darbības kopumā nebija saimnieciska rakstura un ka katrā ziņā *Eurocontrol* kritizētā rīcība neveidoja Kopienu konkurences tiesību normu pārkāpumu. Faktiski šo apstrīdētā lēmuma novērtējumu var pamatot tikai tajā tā pamatojumam norādītie dokumenti, un pretēji prasītājas apgalvotajam nebija jāveic tehniskas analīzes vai padziļināta pārbaude tam, kādas sekas *Eurocontrol* rīcība varētu atstāt uz konkurenci attiecīgajā nozarē.

127 No tā izriet, ka iebildums, kas balstīts uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, ir noraidāms.

128 Tādējādi trešais pamats ir jānoraida.

129 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītājas prasība atcelt tiesību aktu ir jānoraida.

5. *Par lūgumiem noteikt pierādījumu savākšanas pasākumus*

Lietas dalībnieku argumenti

- 130 Prasības pieteikumā un 2005. gada 27. aprīlī iesniegtajā dokumentā prasītāja lūdza noteikt pierādījumu savākšanas pasākumus. Pirmais lūgums ir, lai Komisija iesniegtu visus dokumentus, ko šajā lietā sarakstījuši tās dienesti, un visus dokumentus, ko tā par sūdzību ir saņēmusi no *Eurocontrol*, kā arī tehnisko analīžu kopiju, ko saskaņā ar tās teikto esot veicis iekšējais vai ārējais personāls. Otrais lūgums ir, lai, pirmkārt, par 1998. gada 3. novembra vēstules saturu un tai pievienoto analīzi kā liecinieki tik uzklausi bijušie Komisijas ĢD “Konkurence” un ĢD “Transports” ģenerāldirektori un bijušais *Eurocontrol* ģenerāldirektors un, otrkārt, lai Komisija iesniegtu dokumentus, ko tā un *Eurocontrol* viena otrai nosūtījušas pēc 1998. gada 3. novembra vēstules.
- 131 Komisija iebilst pret prasītājas lūgumiem, apgalvojot, ka minēto personu uzklausišana nevar atklāt faktus, kas būtu noderīgi apstrīdētā lēmuma pārbaudē, un ka nepastāv citi svarīgi dokumenti, kas nebūtu minēti 2003. gada 25. septembra vēstulē.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 132 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, šķiet, ka Pirmās instances tiesa ir varējusi piemēroti izlemt, pamatojoties uz prasījumiem, pamatiem un argumentiem, kas minēti gan rakstveida, gan mutvārdu procesa gaitā, un ievērojot iesniegtos dokumentus.

- 133 Šajos apstākļos prasītājas iesniegtie lūgumi noteikt pierādījumu savākšanas pasākumus ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 134 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.
- 135 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai Pirmās instances tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašai. Šajā gadījumā persona, kas iestājusies lietā Komisijas atbalstam, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

- 2) ***SELEX Sistemi Integrati SpA* sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Eiropas Aeronavigācijas drošības organizācija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 12. decembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Pirrung

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	II - 4804
1. <i>Eurocontrol</i> tiesiskā bāze	II - 4804
2. Kopienų tiesības	II - 4805
Prāvas rašanās fakti un pirmstiesas procedūra	II - 4809
1. <i>Eurocontrol</i> loma un darbības	II - 4809
2. Pirmstiesas procedūra	II - 4811
Process Pirmās instances tiesā un lietas dalībnieku prasījumi	II - 4815
Juridiskais pamatojums	II - 4817
1. Par prasītājas prasības atcelt un/vai labot apstrīdēto lēmumu pieņemamību ...	II - 4817
2. Par prasītājas jauno pamatu pieņemamību	II - 4818
Lietas dalībnieku apsvērumi	II - 4818
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4819
3. Par personas, kas iestājusies lietā, izvirzītā pamata, kas balstīts uz tās starptautiskajās publiskajās tiesībās paredzēto imunitāti, pieņemamību	II - 4821
4. Par prasību atcelt tiesību aktu	II - 4823
Par pirmo pamatu, kas balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar EKL 82. panta piemērošanu <i>Eurocontrol</i>	II - 4824
Par <i>Eurocontrol</i> veikto tehnisko standartizāciju	II - 4826
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4826
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4828

Par izpēti un attīstību, it īpaši prototipu iegādi un intelektuālā īpašuma tiesību režīmu	II - 4832
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4832
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4832
Par palīdzību valstu pārvaldes iestādēm	II - 4837
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4837
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4838
Par otro pamatu, kas balstīts uz acīmredzamu kļūdu, izvērtējot to, vai <i>Eurocontrol</i> ir pārkāpusi EKL 82. pantu	II - 4841
Lietas dalībnieku argumenti	II - 4841
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4843
Par trešo pamatu, kas balstīts uz būtiskiem procesuāliem pārkāpumiem	II - 4846
Par iebildumu, kas balstīts uz pamatojuma trūkumu	II - 4847
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4847
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4848
Par iebildumu, kas balstīts uz iespējamu tiesību uz aizstāvību pārkāpumu	II - 4849
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 4849
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4850
5. Par lūgumiem noteikt pierādījumu savākšanas pasākumus	II - 4852
Lietas dalībnieku argumenti	II - 4852
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4852
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 4853